

NE ZE SOUHLASU, ALE Z POCHYBNOSTI
RODÍ SE POKROK (J.A. KOMENSKÝ)

číslo 56

jaro 2001

ročník XVIII

DOBŘÝ DEN!

Krajanský čtvrtletník v Kitchener-Waterloo

Zdravotní péče v Kanadě (Medical Care)

Vladimír Čícha

Nejsem lékař. Nejsem, zatím - a bohudík - ani pacient, vyžadující větší péči. Tím neříkám, že jsem hotový děda Zdravličko. Bohužel, tak dobré to není. Ovšem se systémem kanadské zdravotní péče mám jisté zkušenosti. Přímé jako občasný pacient, hlavně však nepřímé, sdělované prostřednictvím mé ženy, zkušené zdravotní sestry, v Kanadě už dlouhá léta sestry registrované. (R.N.)

Když jsme po jistém období, kdy stress a nutnost postarat se o nejnужnějši v novém domově zastlnily vše, byli nuceni vyhledat lékařskou péči, plným právem jsme žasli, na jak skvělé úrovni se v Kanadě tato péče nachází a jak málo, ba skoro nic to stojí. Moje žena pak, pracujíc znovu ve svém oboru, nadšeně porovnávala pracovní podmínky doma a v Kanadě, stejně jako úroveň péče v obou zemích. To bylo v dobách, kdy kromě lékařů a techniků, zdravotní sestry byly v podstatě trojho typu: pomocné (nurses aid), sestry s licenci (licensed nurses) a sestry registrované (registered nurses). Krom toho, na těžké pomocné práce existovala velmi užitečná skupina, převážně mužského pohlaví, t.zv. orderlies. Jak řečeno, to už dneska zní jako pohádka, alespoň pokud jde o početnost (v případě orderlies i existenci) jednotlivých skupin a náplň jejich práce.

Čas, ten bohublíby klidás, kterého nic nevyvede z míry, který své tempo nezrychlí ani nezpomalí (to jenom nám se zdá opak, jak stárneme), plynul. Leč standard vysoké kvality zdravotní péče v Kanadě zůstával stejný. Stejně obdivuhodný a zasluhující vysoké ocenění. Vyznačoval se nikoli novotou, ale pokračováním osvědčeného a po léta fungujícího systému.

Ale čo bolo, to bolo! O čem pak hovořil se dnes více, co je v poslední dekádě nejhlavnějším tématem volební kampaně kterékoli politické strany? Lékařská péče! Onen světoznámý kanadský Medicare ocitá se na holičkách. Jeho úroveň valem klesá, množí se případy zbytečných úmrtí, před patnácti, deseti lety to případy neslýchané. Dochází ke krizi sesterského personálu v důsledku změněných podmínek, k drastickému odchodu nejlepších

DOBRY DEN!

lékařů do USA, o něž se kdejaký kanadský levicový politik s chutí a rádoby sarkasmem otre.

Proč pojednou nastala krize v systému po léta fungujícím tak dobře? Není snad na každé proč příslušné proto(že)? Jsem si plně vědom, že list není zcela vyčerpávající... a že, možná, tato úvaha není zcela prostá jisté subjektivity. Nicméně, uvádím ji přesto k posouzení....

(1)

Složení imigrace se v posledních dvaceti letech zásadně změnilo. Bodovací systém kdysi sestavený s ohledem na prosperitu imigrujících, stejně jako na blaho Kanady, vzal za své. Tato země přijímá individua, jejichž přínos pro zem je nulový, ba velmi často negativní. Jde o lidi nemocné, v horším případě podvodníky a vykuky, kteří přijímají výhody legálně jim poskytované a jsou stejně legálně zprošťováni základních povinností jakou je příspěvek ku blahobytu země ve formě daní. Důsledek laxní imigrační politiky projevuje se zvýšením nákladů na mnohé složky národního hospodářství (welfare, policie - v nezbytnosti zvýšené ochrany proti zločinnosti asijských klanů...jakoby nestačili grázlci z místních zdrojů), hojně peněz je pro vládu ztraceno daňovými podvody, kterých se nekalé živly imigrační dopouštějí v relativně mnohem větším počtu, měřeno na hlavu, než podvodníci místní. To má vliv na ubývání finančních zdrojů pro zdravotní péči.

K tomu logická poznámka: zvýšení počtu obyvatel a jeho nároky na zdravotní péči mělo by, za normálních okolností, být vyváženo vládními odborníky tolik zdůrazňovaným ekonomickým přínosem těchto nově příchozích, takže fondy na zdravotní péči měly by se zvyšovat úměrně růstu kanadského obyvatelstva.

(2)

Magickým slovem, zakládajícím dnešních dnů je management. Není tomu ani jinak ve zdravotnictví. Tady, pokud tento obor získá nové fondy, pak prioritou jejich rozdělení je tato:

Management (více kancelářů, více nových oddělení s pofidérními názvy a činnostmi, více kvalitních koberců)

Zařízení a vybavení (mnohdy nezbytné, nikoli ale vždycky, většinou drahé)

Pacient (v hlavní vancouverské nemocnici mají pacienti na oddělení kritické péče předpotopni postele bůhví jak staré)

Zdravotní sestry (důsledek pořadníku: nezájem o studium oboru, přechod mladých sester do jiných zaměstnání, odchod těch v dosud produktivním věku do USA.

Když pak se konečně ten či onen člen managementu ukáže nezpůsobitelným, je vykopnut s odškodněním, které přesahuje sumu na jakou schopný zaměstnanec musí pracovat několik let.

(3)

Zdařilými výsledky neopodstatněný význam managementu vede k tomu, že ku příkladu na některých odděleních nemocnic jsou vrchními sestrami osoby prošlé sice školením jak **ušetřit peníze**, ale nikoli zdatné a zkušené ve znalostech péče o pacienta.

A jaké jsou důsledky a následky? Smutné a zneklidňující. Z nemocniční péče jsou propouštěni pacienti k tomu zdaleka nezpůsobill (s horečkami, pacienti, kteří po dni či dvou musí být opětovně přijati - případ naší přítelkyně v Manitobě umírající na rakovinu - a znovu procházet administrativní procedurou, mnohdy zbytečně komplikovanou), pacienti propouštěni s reálným rizikem zhoršení již i tak špatného stavu. Jde o pacienty, kteří po celý svůj život přispívali k prosperitě země, zatímco neúměrně značná a vysoká, většinou zcela vědomě zbytečná péče je věnována lidem, kteří se než vlastní vůlí a přičiněním ocitli na pokraji

společnosti, kteří ničím k její prosperitě adekvátním způsobem nepřispěli.

(4)

Pomocný personál (uklizeči a uklízečky), mnohdy na pokraji gramotnosti, nejen že, za užitečnou sice, ale nenáročnou práci, pobírají plat neúměrně vysoký platu zdravotnického personálu, ale jsou zcela nedotknutelní, neboť v převážné většině jde o příslušníky viditelné menšiny a jakákoli stížnost na jejich bídě vykonanou práci hrozí nebezpečím harrasmentu či rasismu... Jejich Unie je velmi silná.

(5)

Je s podivem, na co vše vláda věnuje peníze na úkor aktivit nejpotřebnějších. V nedávných a lepších ještě časech našich místních novin (North Shore News) nejednou ve svém pravidelném sloupku T. White MP informoval právě o takto nepochopitelně utrácených penězích. Jsou to fakta, která by si ten muž ve své funkci nemohl dovolit zfalšovat nebo docela vymyslet (i když dnešní politici jsou, žel, schopni všeho).

Proč tedy je v současné době lékařská péče v Kanadě ne-li doslova v krizi pak ve velice zneklidňujícím poklesu úrovně, popírá-li naše současná vláda ony jakkoli stručné důvody shora uvedené?

Výsledkem toho všeho, co v kanadském zdravotnictví se v posledních letech pohoršilo, může být i blížící se stávka zdravotního personálu. A tu opět cosi neblahého prosakuje na povrch smutné skutečnosti. Požadavky Unie jsou nereálné, stanovisko managementu neobjektivní, provincie pod vedením NDP ekonomicky strádá a očekávat lze spíše věci nepřijemné. A jak to v takových případech bývá, poškozen bude ze všech nejvíce nevinný občan, pacient, daňový poplatník. Sledovaný přísně vládou, jejíž nejedním členem dopouští se podvodů o jakých se prostáčekovi našinci ani nezdá. Neboť cosi mi říká, že odhalené aféry tak časté v těchto dnech, podvody a zpronevěry těch, kdož by měli jít ostatním příkladem, jsou jenom vrcholkem ledovce, jak se tady obrazně říká.

Mnohdy a to stále častěji v posledních letech, oprávněná nespokojenost pacientů krátko i dlouhodobých, padne na vrub zdravotnického personálu. Mám za to, že to je obvinění nespravedlivé. Neboť nejsou to zdravotní sestry a lékaři, kteří zaviřili nespokojenost pacientů. Je to systém, systém kdysi fungující, teď neschopnosti a nesolidnosti politiků se ocitající v krizi. Jak dlouho bude nám ještě utěšením, že v jiných zemích jsou na tom hůř?

Mým závěrem je, že velmi rád dám v příštích volbách svůj hlas politikovi, který mi na tuto otázku, proč je zdravotní péče v Kanadě na cestě ke krizové situaci, poskytne vyčerpávající a smysluplnou odpověď. Jsou v této době tací? Nebo jsou to jen čekatelé na tučné peníze, o kterých se občanům, kteří je volili, ani nesní?

Co mají v Kanadě, máme my také

Přesně tohle jsem si řekla, když jsem četla příběh malé Eriky, která, někde v západní Kanadě, přežila vlastní smrt zmrznutím. Vzpomněla jsem si na příběh, který mi kdysi vyprávěla moje tchýně.

V únoru léta Páně 1929 uhodila v Čechách a na Moravě náhle krutá zima. Kmeny stromů, které v neobvykle teplém lednu byly již plné mízy mrazem pukaly a sněhové závěje byly místy až dva metry vysoké. No a v téhle "čině" umřela stařenka Chodníčková.

“ Uprostřed práce spadla na hubu a bylo po ní “ , vysvětloval její smrt stařeček se slzami v očích. “ Zrovna když já mám “ žně “ lamentoval. Stařeček byl místní řezník a v zimě byly jeho “ žně “.

Protože teploty klesly v těch dnech hluboko pod minus 20 stupňů Celsia, nemohl hrobník vykopat hrob. A tak na radu pana faráře stařenku umyli, oblékli do černých šatů, které pořádkumilovná hospodyně měla již dávno připraveny ve skříni a na zvláštní stařečkovu přání ji obuli teplé vlněné punčochy, papuče a na vyzábělé ruce rukavice, aby jí nebylo v hrobě zima. Pak ji položili na prkno a dali na půdu, protože tam byla zima jako venku - tedy mrzlo.

Po několika dnech mrazy povolily a hrobníkovi se podařilo hrob ohněm rozehrát a vykopat. Místní kuchařky, blízké i vzdálené příbuzné - některé také jen tak “ po teleti, huší chlívěk “ se sešly v domě smutku, aby napekly koláčů a navařily guláše na pohřební hostinu. Všeho musilo být dost, aby se rodina “ nedostala lidem do huby “. Kominík vymetl komín, aby koláče byly dobře upečené a ne usušené a kuchařky jenom kmitaly. V poledne se domem nesla vůně koláčů a výborného guláše. Mladá hospodyně uvařila ještě hrnek čaje, vylepšila jej slivovicí a všichni se sešedli ke stolu.

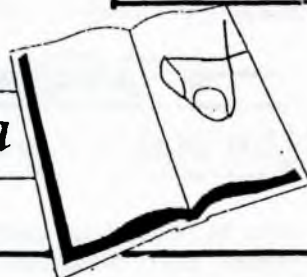
“ Čert “! vykřikla náhle jedna z kuchařek. Ve dveřích stála stařenka, v obličeji celá černá od sazí. Mladá hospodyně ji duchapřítomně pokropila svatohostýnskou vodou a protože síra ani plameny pekelné nevyšlehly, bylo jisté, že to je stařenka a ne čert. Ostatně ta na nic nečekala a již se hrnula ke stolu plném dobrého jídla. “ A kdo vlastně umřel “, ptala se plnými ústy. “ Vy si tady bužlrujete a mně jste potvory zavřely na hůru, že jsem málem zmrzla “, reptala stařenka a mezi řečí stihla již “ zfútrovat “ plný talíř koláčů a vyplýt hrnek čaje řádně ochuceného slivovicí. Muzikanti sundali instrumenty s hřebíků a začala veselá pohřební hostina bez nebožtka.

Menší problém nastal po několika dnech, když stařenka odmítla zaplatit hrobníkovi dvojitou mzdu - za vykopání a zaházení hrobu. Ona nekázala hrob kopat a nic platit nebude, protože na rozhazování ona nemá. Pan farář však vyřešil i tuto nesnáz neboť úlohu mírotvorce zvládal mnohem lépe než dnešní OSN či NATO a taky za levnější peníz a s menším kraválem.

Reakce českých lékařů na zázračné dítě Eriku je poněkud stoická. Vždyť prudké zmrazení srdce se celkem běžně užívá při ne jednom druhu operaci.

Jarča Majdlochová

Naše Kronika

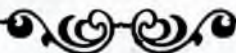

13. května (mája) jsme opět uspořádali autobusový zájezd do torontského Nového divadla. V Hoffmeisterově adaptaci Goldoniho hry Zplvající Benátky jsme s chutí zatleskali milému hostu, členu Divadla na Vinohradech, panu Viktoru Preissovi.

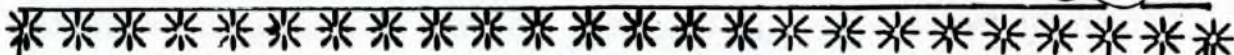
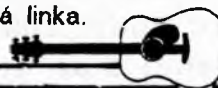

30. března (marca) se konala v Riverside Maples Výroční členská schůze naší odbočky ČSSK. Tradičně příjemné domácí prostředí, milá přítomnost Blanky Rohnové a Josefa Čermáka z torontského ústředí a v neposlední řadě výtečná večeře z kuchyně Milana Hrazdílka dekorovaly útulný večer. Poprvé si mohli naši členové prohlédnout zakoupenou video aparaturu a shlédnout krátký dokument o Janu Masarykovi, jehož výročí úmrtí jsme v březnu vzpomínali. V živé diskuzi odpovídali oba hosté na otázky přítomných a je nutno vyzdvihnout kultivovanost i dobrou vůli všech řečníků.

Do nového výboru nekandidovala tentokrát paní L. Krásnohorská, na jejíž místo byla zvolena paní J. Majdlochová, kterou srdečně mezi námi vítáme. Jinak výbor nedoznal změn. Děkujeme všem členům za pěknou účast a těšíme se na ně při našich podnikcích!

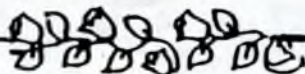
V sobotu 26. května se v St. Jacobs uskutečnil vzpomínkový koncert na krále české Country music, Michala Tučného. Vystoupila skupina Tomáše Linky Přímá linka.

Přijďte si poslechnout semaforové písničky, hašlerovky, populární operetní árie a písničky z muzikálů, propojené humorným vyprávěním ze zákulisí zábavných scén i vtipů v imitovaném podání " J. Wericha, V. Buriana, Spejbla a Hurvínka a.j., ve dvojrecitálu Karla Štědrého a Karla Bláhy nazvaném

KAREL A JÁ

Představení se koná v sobotu 2. června (júna) v 19 hodin v Riverside Maples

Čtvrtletník Dobrý den vychází z dobré vůle svých čtenářů, kteří jeho vydávání hradí svými dobrovolnými příspěvky. Vychází v počtu 350 výtisků a výbor kitchenerské odbočky ČSSK jej zašlává zdarma všem Čechům a Slovákům u kterých má potvrzený zájem. Pokud si nepřejete DD dostávat, sdělte nám to, ušetříte nám zbytečná vydání! Rovněž nám sdělte prosím změnu své adresy! Uvítáme Vaše dopisy, články, zkušenosti a názory, které pošlete editorovi na adresu v tiráži, nebo faxujte na číslo (519) 576-2149. Do uzávěrky tohoto čísla, která byla 19. května (mája) nám poslali dary na tiskový fond následující čtenáři, kterým patří náš dík:

V. a O. Kadlecovi 60 .- , J. Pirko, B. Rohnová a J. Slejška všichni 25 .-, H. Ilčenko, R. Stangl, J. Horký, J. Jedlíková a J. Vlach všichni 20 .- , manž. Formandlovi a J. Karger 15 .- , A. Poruban 13 .- , J. Dvořáčková, manž. Staňkovi, M. Bačkovská a J. Soustek - všichni 10 .- , manž. Kratochvílovi 5 .-

DOBRÝ DEN!

DOBRY DEN!

Oblíbený VELKÝ PIKNIK naší odbočky ČSSK se koná tradičně na pozemku

RIYERSIDE MAPLES v ST. JACOBS v SOBOTU 9. ČERVNA (JÚNA)

Začátek je ve 14 hodin, ve 14.30 začne "Talent show" pro děti a s dětmi, v 15 hod. vystoupí našimi nejmenšími oblíbený kouzelník, v 16 hodin bude pokračovat "Talent show" a uskuteční se hry a soutěže dětí, v 18 hodin proběhne volejbalový turnaj, ve 20 hodin spustí TRAMPSKÁ KAPELA z Toronta k dobré náladě i tanci a ve 21.30 se dozvíme výherce naší široko-daleko známé tomboly. Po setmění vyletí k nebi plameny táboráku pro radost milovníků na ohni opékaných špekáčků.

Piknik bude bohatě zásoben jak hotovými jídly (hovězí pečeně s křenovou nebo koprovou omáčkou, uzené s knedlíkem a špenátem, řízky se salátem, maďarský guláš atd.), tak nápoji všeho druhu. Vstupné 7 \$, členové odbočky 5 \$. Mládež do 14 let zdarma. Těšíme se na vás! Nenechte si ujít největší setkání Čechů a Slováků na jih od Masaryktownu!

V neděli 17. června od 12 do 17 hodin bude v Guelphu t.zv. GARDENSCAPES, návštěva šesti zahrad, jež každá má mít něco zajímavého. Pořádají to dobrovolní pracovníci z MacDonalld Stewart Art Centre a výdělek je určen k zakoupení uměleckých děl. Kolem Centra je parčík v němž jsou umístněny různé sochy, na jejichž zakoupení přispěla tato akce v minulosti. Některé výtvoary jsou jenom zábavné, ale většina je jich velmi zajímavých. Vstupné je 10\$ avřele doporučujeme!

DOBRY DEN!

Letošní "hike"

Manželé Staňkovi letos vystřídají Jitku Dvořáčkovou ve vedení výročního výšlapu do přírody. Bude se konat v sobotu 16. června (kdyby přšelo, posune se o týden, t. j. na sobotu 23.6.) a pro změnu půjdeme málo užívanou stezkou podél Speed River, asi 11 km. Ti, kdo si na tolik netroufají, mohou skončit po 8 km. Trasa bude asi zarostlá a místy mokrá, vezměte si boty, kterým nevádí trochu bláta a snad i dlouhé kalhoty. Nezapomeňte pitnou vodu, postřík na komáry, svačinku a dobrou náladu. Na konci výpravy jsou všichni účastníci zváni na buřtu a ovocný punč, takže si nedělejte žádné jiné plány! Kdo by raději jedl anebo pil něco jiného, ať si to přinese, můžeme z toho udělat "potluck".

Sraz je přesně v 10.00 hod. na parkovišti Lakeroad Restaurantu, HWY 24 (teď je to Rd.124) z Cambridge do Guelphu (9.3 km na sever od HWY 401, u křižovatky s Wellington Rd. 32). Z Kitcheneru jeďte po HWY 7, před Guelphem odbočte na světlech doprava na Wellington Rd. 32, až narazíte na Rd. 124, a odbočte znovu doprava.

Účastníky žádáme, aby se přihlásili předem na čísle (519) 824-7996 a aby auta nebyla obsazena více než z 50 % (důvod: carpooling).

NAPSALI NÁM...

...že trocha poezie nikoho nezabije...

Pamatujete rozkošné texty i melodie Jiřího Suchého? A doufám, že s ním souhlasíte, vy všichni, co jste se přišli podívat a poslechnout pásmo o životě a poezii Françoise Villona, v neděli 25. března (marca) v Riverside Maples Restaurant. Pásmo sestavila a zdramatizovala paní Brigita Hamvašová, která také představení režiovala. Vydatnou pomoc poskytlo české Nové divadlo v Torontě, dále Harmony a Prague Restaurant, rovněž z Toronta.

Chci hlavně oslavit a poděkovat tvůrcům a pořadatelům tohoto pásma, protože to vsutku stálo za to nelenit a jet za šedivého a pošmourného, stále ještě zimního večera do St. Jacobs. Předem mi ale dovoluťe vzpomenout, co znamenal Françoise Villon pro mladou

holku, která četla Wolkeru a recitovala na soutěžích jeho balady, když náhle objevila Villona, tohoto snad největšího francouzského lyrika vůbec...Ihned jsem si zamilovala nejen jeho básně, ale pochopitelně i jeho, rebela a nepodplatitelného buřiče. V mé - tenkrát pošetilé - mysl, on byl zastáncem chudých - zidealizovaným básnivým Jánošíkem. Závistně jsem pařížským prostitutkám, že o nich psal nahatě, soucitně básně.

A tak jsem si jela připomenout "svého" Villona s trochou obav, nejen jak bude předveden, ale také jak moje, padesát let starší mysl jej bude vnímat. Budu se divit, co jsem na něm viděla, nebo si řeknu - ano, ano, stál za to (být do něj zamilována).

Byl to pěkný večer s trochou nostalgie a smutku, "kdeže ty loňské sněhy jsou"... Přes malé prostory byla scéna nápaditě uspořádána, kostýmy evokovaly středověk, herci nehráli Villona, z nich mluvil Villon. Slyšeli jsme hluboká pozorování oděná někdy do zemního jazyka, jindy v krásný opar lyriky. Villon vidí do duše člověka a musíme být vděční českým a slovenským umělcům, kteří jej tak chápavě přeložili. Ukázali nám tak, že Villon nebyl jen básník středověku, ale že začal renezanci poezie a že evobodou svého ducha patří modernímu světu.

Mockrát poděkujeme účinkujícím, Riverside Maples i kitchenerské odbočce Českého a Slovenského Sdružení za uspořádání tohoto mimořádného večera!

Eva Kratochvilová

1. Poslal jsem dotaz do rubriky Immigration v deníku Toronto Star (doufám, že jsem si tím nepokazil reputaci) a autor rubriky Allan Thompson otiskl odpověď:
 - **Q** I have dual Canadian and Czech citizenship. Canada has a visitor visa requirement for Czech citizens and the Czech republic is reciprocating as of April 1. How does this affect me? Am I obliged to obtain a visa?
 - **A** As a Canadian citizen, you can come and go as you please. You can also use your Czech passport as the travel document for your arrival in and departure from that country. **The only thing to keep in mind is that while in the Czech Republic, you will be regarded as citizen of that country before the law.**
2. Kdokoliv v Ontariu, kdo používá Bell Canada a nemá levnější dálkové hovory než jaké nabízí Telehop Communications, může využít služeb firmy. Volbou čísla 1010620 před číslem volané stanice (včetně 1+area code pro Severní Ameriku, 011+mezinárodní číslo pro volání mimo kontinent) můžete hovořit s kýmkoliv v Kanadě, US a dalších asi 20 zemích po dobu 15 minut za 1\$CAN, každá další minuta pak stojí 15 centů. Sazba pro Čechy je 4 minuty za 1\$CAN, každá další minuta pak 35 centů. Není nutné měnit „long distance carrier“, sazba se objeví na vašem účtu od Bell Canada. Další informace a sazby pro ostatní země najdete na www.telehop.com, (klikněte na **dial around 10-10-620**) nebo zavolejte 416-494-4490.

Emancipace žen? Barbora Sherriffová

(Pokračování)

Novodobá ženská emancipace, tzv. feminismus, v posledních desetiletích přivodil masové napojení žen do pracovního procesu v takovém měřítku, že jev jako „žena v domácnosti“ přestal existovat. Zatímco tento vývoj byl přínosem pro vlády a obchod, pro ženu i její rodinu znamenal katastrofální stres a vyčerpání. Dnes rozebereme různé kauzy, o které se novodobé feministky opírají, aby ospravedlnily svou stálou existenci.

PILULKA Antikoncepční pilulka údajně ženám přinesla sexuální svobodu. Pravda, s příchodem antikoncepční pilulky odpadl ženám strach z nechtěného těhotenství, což samozřejmě mělo za následek uvolněnější mravy a sexuální revoluci. Z údajné svobody – možnosti, se však stala nová povinnost. Dále se rámci tohoto „osvobození“ od ženy očekávalo, že bude každodenně polykat pilulku, když ještě nikdo neznal dopad tohoto medikamentu na její budoucí zdraví a na zdraví budoucí generace.

POTRATY Žena má právo rozhodnout o svém těle. Ale ruku na srdce, neposkytuje možnost snadného a rychlého ukončení těhotenství, bez komisí a bez otázek, dokonce placeného ze státní kasy, spíše výhodné řešení pro muže?

NÁBOŽENSTVÍ I zde feministky mají možnost zabít více much jednou ranou: předstírat, že něco vydobyly a zároveň si zavandrovat - jak jinak - do křesťanství a do katolické církve. Křesťanské víře se předhazuje útlak ženy, avšak bez pádného příkladu. Naopak, právě Kristovo učení postavilo ženu na úroveň muže, a udělalo z ní rovnocennou bytost, která může přijmout víru. Argument, že se o Našem Pánu hovoří v mužském rodě, je bezpředmětný. Věříme-li jako křesťané Novému Zákonu a tomu, že existoval Ježíš Kristus, musíme akceptovat fakt, že přišel na tento svět jako muž. I o Bohu se hovoří v mužském rodě. Avšak jako protipól je zde Panna Marie, ke které se modlily miliony lidí po staletí, která má „váženou funkci“ Bohorodičky, a prostě a jasně – je ženským prvkem božství.

STEJNÝ PLAT ZA STEJNOU PRÁCI Spravedlnost se dones nedostavila. I dnes průměrná žena vydělává 70 centů zatímco muž jeden dolar. Jenže docílit v tomto směru změnu je těžké. Těžko se prokazuje, jedná-li se při nesrovnalostech skutečně o stejnou práci. Dále, většina firem svým zaměstnancům zakazuje, aby mezi sebou diskutovali o výši platů.

SEXUÁLNÍ „HARAŠENÍ“ Asi od poloviny osmdesátých let se denně dočítáme o dalších a dalších případech sexuálního šikanování, kterého se obvykle dopouští muž ve vysokém postavení vůči zaměstnankyním. Samozřejmě, že podobná zlovině existovala vždy a všude, a že by se mělo něco udělat pro to, aby postižená měla odvolání. Avšak je neuvěřitelné, že by ještě dnes na vysokých postech byli muži, kteří by o tomto jevu neslyšeli a nadále dodnes šikanovali své podřízené pracovnice a riskovali tak svou pověst a existenci. Dostane se nám však vysvětlení, že zde nejde o pohlavní styk, nýbrž o uplatňování moci. Je-li tomu tak, neměla by se společnost zasazovat o spravedlnost pro

všechny pracující? Vždyť šikan slabších se děje všude a jeho oběti jsou nejenom ženy, a zdaleka nemá jen podobu sexuálního obtěžování.

Firmy dnes musejí pořádat pro zaměstnance „školení“ o sexuálním „harašení“. Zajímavé je že, dle různých výzkumů ženy, které prve odpověděly „Ne“ na otázku, zda osobně obtěžování zažily, odpověděly jinak poté, co se jim dostalo vysvětlení, co všechno pod „sexuální harašení“ spadá. Je to např. i to, když ženu svobodný kolega poněkud vytrvaleji zve na večeři. Čili to, s čím dříve každá rozumná žena dovedla poradit, si dnes vzali na starost sociální inženýři, utvářející novou společnost. Samozřejmě, že celý tento jev značně poškodil vztahy mezi muži ženami a ztížil atmosféru na pracovišti. Již neexistuje možnost najít si partnera/partnerku v práci.

Nemáme-li věřit, že drtivá většina mužů se potřebuje vnucovat ženám pomocí svého mocného postavení, pak musíme pojmout podezření, že se této kauzy stal užitečný nástroj, kterým lze odstranit i jinak nedotknutelné lidi.

FEMINISTKY A IDEÁL KRÁSY V posledních letech dělá lékařům starost výskyt zdravotních poruch jako anorexie a bulimie, postihující téměř výlučně mladé dívky, které vyloženě hladovějí ve snaze být hubené, jsouce neustále bombardovány obrázky vychrtlých manekýnek. Feministky dnes sice troubí na poplach. Ale byly to právě ony, které koncem šedesátých let uvítaly kult Twiggy a hubených, protože tento „vzhled“ - bez boků a bez poprsí - ženu vzdaloval od její tradiční funkce matky. Ano, i móda je velmi politická záležitost.

Snad poprvé v dějinách lidstva vzniká situace, kdy se oficiálně uznávaný ideál ženské krásy liší od toho, co se mužům opravdu líbí. Dnešní muž se bojí a stydí přiznat, že se mu líbí obléhší tvary a větší poprsí, aby se nejevil jako nemoderní a nepokrokový.

FEMINISTKY A MÓDA Kdysi jsme se doma v socialistickém Československu smáli tomu, že obchody s módními artikly měly ve výkladní skříni místo žádaného zboží politické plakáty. I dnes v Kanadě a v USA se však módy využívá k propagandě sociálního inženýrství. Žádná ukázka módní přehlídky se dnes neobejde bez rétoriky o „moderní, sebevědomé, úspěšné ženě“.

ZACÍLENO NA MUŽE K završení svých snah se feminismus snaží úplně vyměnit role žen a mužů. Mohli jsme si všimnout jak se ve filmu znázorňuje muž. Žena, svůdně oblečená a nalíčená provádí ryze mužské úkony jako bojové umění, atd. Ideální muž je citlivý a neostýchá se plakat. Nejčastěji si toho můžeme všimnout v reklamě: Muž, hlavně pak otec rodiny, je nejhlupejší ze všech a musí ho poučovat osoba ženského pohlaví, nejlépe vlastní ratolest. V lepším případě reklama muže ukazuje jako moderního tatínka, který převléká plénky nebo krmí kojence.

Na stránkách DD se čtenář často mohl dočíst o fungování globalizace, která potřebuje volné hranice a odstranění bariér, jako jsou národní vlády. Aby se jim tyto překážky snáze odstraňovaly, je třeba u lidí odbourat pocit sounáležitosti s vlastní a zdiskreditovat myšlenku národního státu. Základem státu je rodina, a matka je hlavní činitel, který dětem

vštepuje lásku k rodné řeči a k rodné zemi. Ta se stala příliš zaneprázdněná a unavená. I otcův příspěvek se vytratil spolu s otcovskou autoritou. Během dne jsou obytné čtvrti liduprázdné. Maminky, které se dříve scházely v parcích nebo si nad kávou u kuchyňských stolů vyměňovaly názory a zkušenosti, jsou dnes na pracovišti. O jejich děti se starají jiné, cizí ženy. I těmto ženám hlídá děti zase někdo cizí. Čili máme situaci, kdy žádná žena nevychovává své vlastní dítě. Vládcí nových světových pořádků jedním tahem, nahnáním žen do pracovního procesu, získali nejen ekonomické výhody, ale zároveň se jim usnadnila práce s osvětou a s odnárodněním společnosti.

Doktrina a praxe

Martin Jelinowicz

Úkolem následujících řádků je polemika s doktrinou volných trhů. Ve stati **A** zaměříme svou pozornost na běžná propagandistická klišé, jejichž podhoubím je doktrina volných trhů, ve stati **B** pak na několik základních kamenů *tržní doktriny*.

A.

Fata morgana

Konzervativní revoluce, v jejichž plamenech lehlo popelem sovětské imperium, ohlásila, příchod tržního království na Zemi. Jmenovitě: *konec historie, počátek globálního blahobytu a míru*. Milióny věřících vydaly se na pochod za **Fatou morganou**. Očekávání byla opravdu nemalá. Takto kreslí profesor Vojtěch Cepl život v nastupující společnosti počátkem let devadesátých užaslým čtenářům Lidových novin:

(V. Cepl stal se po roce 1989 proděkanem pražské právnické fakulty a členem legislativní rady vlády. Dnes zastává funkci ústavního soudce. Článek jsem si nevysřihнул. Cituji zpaměti.)

„Nejprve si vyhledáme místo, kde bychom si přáli bydlet. Potom si v tomto místě najdeme dobře placené místo v oboru. Následně spojíme se s realitní kanceláří, kterou pověříme prodejem staré residence a koupí nové. Máme po starostech. Za krátkou dobu objeví se rozesmátý agent-profesionál s klíčem od nového domu a s balíkem peněz, neboť starou realitu jsme se ziskem prodali a novou levně koupili. Takto získané peníze výhodně investujeme do cenných papírů.“

Pokud by se věci neodvíjely podle výše uvedeného optimistického scénáře, lze hledat vysvětlení v několika příčinách, z nichž jmenujme tři hlavní:

1. Daná společnost není ještě dokonale tržní.
2. Jste neschopný obejda a budižkničemu, který si nic lepšího nezaslouží a
3. Prostě je to váš problém, že jste se rozhodnul žít v neúspěchu. Jinými slovy,

nedostatek pozitivního myšlení z vaší strany.

Události posledních jedenácti let ukazují, že optimistické verze tohoto typu, šířené ideologickými komisaři, patří do oblasti čiré propagandy. Většina lidí je ráda, že nějakou práci vůbec má a o nějakém vybírání nemůže být ani řeč. Připomeňme si události z ledna roku 1995. Automobilka *General Motors* v Oshawě oznámila 1000 volných míst za \$22/hod. V pátek začala se tvořit fronta na *Metro Trade Centre* v Pickeringu, která se do pondělí 9. ledna rozrostla na 15 tisíc lidí. Stálo se přes sobotu a neděli. Dav zabalený v pokrývkách a zavátý sněhem připomínal poraženou německou armádu u Stalingradu. Dovětek. Z 15 tisíců čekajících nebyl přijat nikdo.

Re.1.

Opatření nadiktovaná vrcholnými finančními institucemi (např. tzv. *London Rules*), která se eufemisticky nazývají reformou stále, nepřinášejí kýžený blahobyt. Ba naopak. Záporný dopad ekonomických opatření připisuje se jednak jejich nedostatečnému stupni, pomalému, liknavému provádění a jednak špatné výchozí situaci. Ideologičtí komisaři pohybují se v bludném kruhu. Se zhoršujícím se zdravotním stavem je předepisováno více medicíny. Čím více se vzdalujeme od výchozího bodu, tím větší váhy nabývá původní stav. Jak těžce nemocný musel být pacient, když je mu teď tak zle! Každé zhoršení zdravotního stavu potvrzuje, že pacient byl vlastně mnohem nemocnější, nežli se původně předpokládalo. Možnost, že předepsaná léčba je třeba chybná, je mimo debatu. Takže nejenom případné zlepšení, ale i každé zhoršení potvrzuje doktrínu. Ocitáme se tak v oblasti čirého fanatismu. Připomíná to situaci v době velké hospodářské krize. Čím více se vyrovnával rozpočet a šetřilo, tím více bylo lidí bez práce. Se zvyšující se nezaměstnaností, klesaly státní příjmy a bylo třeba ještě více šetřit, což vedlo k ještě větší nezaměstnanosti. Bludný kruh se tím uzavíral...

Re. 2

Je velkým klamem přesouvat vinu za nezaměstnanost na nezaměstnané. Existuje nepřímá evidence, že není výjimkou, když se o jedno místo uchází 500 zájemců. Hledání práce začíná připomínat dětskou hru "Škatule, škatule, hejbejte se!" Kdyby začali všichni intenzivněji hledat, znamenalo by to pouze zrychlení hry. Konečný výsledek by se tím nezměnil. V dnešní společnosti nestačí pouhá ochota pracovat. Každé pracovní místo je zároveň velkou investicí, jak ze strany zaměstnance, tak zaměstnavatele. Neo-liberální teorie přímo vyžaduje určitou minimální nezaměstnanost. Děje se tak pod hlavičkou tzv. *přirozené nezaměstnanosti*. Je to reminiscence prastaré myšlenky *rezervní armády nezaměstnaných* v novém balení. Navíc finančním trhům plná zaměstnanost nevyhovuje. Stačí sledovat finanční stránky velkých deníků. Oznamovaná propouštění mají většinou velmi příznivý dopad na ceny bondů a akcií. A naopak. Zejména morbidní je trh s bondy. Majitelé dluhopisů (bondů) prosperují v dobách hospodářského útlumu, kdy se ostatním vede zle. Největší hrozbou trhu s bondy je plná zaměstnanost, tj. všeobecná prosperita.

Re. 3

Tvrzení, že někdo se prostě jednoho dne rozhodnul pro život v bídě, patří k oblíbeným fantaziím privilegovaných lidí. Často hraje velkou roli alkoholismus, duševní porucha, nemoc a celá řada nešťastných náhod. A samozřejmě i vlastní hloupost. Stačí malé klopýtnutí a osud je zpečetěn. National Post (14. únor 2001 titulní str.) uvádí příběh úspěšného a známého 61-letého burziána z Bay Streetu, jenž se přes noc ocitnul v ústavu pro bezdomovce v *Seaton House Men's Hostel*. Každý úspěch připisují lidé výlučně svým schopnostem, za neúspěch může osud. Pravda je asi někde uprostřed. Z vlastní zkušenosti mohou posloužit **Příběhem úspěšného člověka**, jemuž budeme říkat **PC**. Bohužel tento postup nelze opakovat později v životě. Je zajímavé sledovat, jak cílevědomě a systematicky **PC** pracoval. Od prvního okamžiku příchodu na torontskou techniku přesně se orientoval v politických strukturách. Ihned stal se členem tzv. Student Academic Council (*SAC*). Každou přestávku trávil na schůzích. Dlouho jsem nechápal, co vlastně *SAC* dělá. Teprve mnohem později mi bylo vysvětleno, že jedním z účelů je prokázat vůdcovské schopnosti, např. být zvolen do funkce. Z úspěšných členů *SAC* se rekrutují korporativní elity. Znal osobně profesory a byl si vědom nejrůznějších zákulisních intrik v profesorském sboru. Věděl, který profesor je důležitý a který nikoliv. Přednášenou látku už ovládal, takže universita byla proň vlastně jenom jakýmsi opakováním a mohl se tedy cele věnovat politice. Vždycky se správně choval. Nepřipomínal svým vystupováním studenta, ale parlamentního poslance před veřejností. Od samého počátku věděl, že technický směr je jenom přestupním kamenem na funkci korporativního administrátora. Získal mimo jiné tzv. *Rhodes Scholarship* a po skončení technického studia byla přijat na *London School of Economics*. Samozřejmě, že ovládal společensky nutné sporty. A navíc byl přirozeně velmi inteligentní. To všechno by nebylo možné bez příznivého rodinného zázemí. **Smyslem Příběhu úspěšného člověka je ukázat, že společenský vzestup je výsledkem cílevědomého postupu a správného původu. Pouhá vůle k úspěchu nestačí.** Zakončeme tuto kapitolu úvahou o budoucí úloze university. Podle mého soudu bude stále více a více platit, že universita není ani tak místem, kde se získává nějaká dovednost nebo vědomost, ale místem, v němž se navazují důležité konexe. Proto bude v budoucnosti nutné, aby studenti učební látku nastudovali ještě před příchodem na universitu, kde si ji jenom zopakují a vybrousí. Těm, kteří si nebudou moci dovolit domácího učitele, bude universita bez předběžné důkladné přípravy málo platná.

Vpřed k elektronickému feudalismu!

Podívejme se v následujícím odstavci, jak to vypadá s ohlašovaným *koncem historie*. Na místo ohlašovaného konce historie, pokouší se kdosi zároveň s vzestupem techniky otočit kolo dějin kamsi do dávnověku.

□ Ve vzdáleném Ontáriu byl uzákoněn 60-hodinový pracovní týden. (*Bill 147/2000*).

Připomeňme si, že už v roce 1886 konala se v Chicagu na Haymarket Square demonstrace za 8-hodinový pracovní den. V devadesátých letech zasazoval se poslanec Masaryk za zkrácení pracovní doby pro kočí městských drah.

□ Požadavek, aby byly vymazány dluhy nejchudším zemím Třetího světa, je dnes považován za něco neslýchaně radikálního, ačkoliv o tom už mluví Starý zákon.

Třetí kniha Mojžíšova (*Leviticus Kapitola 25*) naznačuje, že každých padesát let mají být vymazány všechny dluhy. (*Milostivé léto*).

□ Instituce otroctví ukazuje se jako velmi moderní a životaschopná. Odhaduje se, že ve smluvně-otrockém vztahu, nachází se snad 27 miliónů lidí. Torontský deník (*The Toronto Star*, čtvrtek 11.ledna 2001, str. A2), připomíná, kterak bylo v roce 1998 v Sudanu vykoupeno jedním misionářem z otroctví 235 otroků. *The Toronto Star* z 6.dubna 1995, str. A2, "The Agony of working in Metro's brutal slave markets" přinesl reportáž o existenci, jakýchsi podzemních továren, zaměstnávajících převážně Číňanky za \$5/hodinu na černo. Práce spočívala ve vytahování kovových kroužků z kyseliny a navlékání na dráty. Popis pracovních podmínek připomíná manufactory z 18. století.

Tentýž deník (28. červen 95 str. A19): Brazilský prezident Fernando H. Cardoso vyhláší boj otroctví. Katolická agentura (*Pastoral Land Commission*) uvádí nejméně 25 tisíc dokumentovaných případů otrokářského poměru v Brazílii. Zejména se jedná o tzv. smluvně-otrocký poměr.

□ Textilní průmysl se opět vrací k domácí výrobě. Odhaduje se, že přímo v Torontě existuje asi 4-5 tisíc domácích textilních dělnic. Výdělek se pohybuje od \$4/hod do \$12/hod (*hrubá mzda bez jakýchkoliv dalších požitků a nároků*) podle složitosti práce. Na nejvyšším stupni stojí prý sešívání sak a kabátů. (*Zdroj.: Gloria Chan, Needleworkers Union.Toronto, leden 2001*) V České republice platí se továrním dělnicím za sešítí jedné dětských šatiček pět korun. Zručná švadlena přijde si tak na pět tisíc korun měsíčně čistého platu, což je asi sedm tisíc hrubého. (*Podle Českého rozhlasu, pořad Radioforum, únor 2001*)

□ Dovážení ilegálních emigrantů v podpalubí lodi za nelidských podmínek je připomínkou počátků kolonializace. Připomeňme si známou aféru s rumunskými pasažéry, kteří byli shozeni do moře. *Toronto Star* (18.únor 2001 A3) přináší reportáž o lodi, která se pokusila propašovat 912 Kurdů do Francie. Pasažéři strávili na lodi osm dnů ve stoje bez možnosti odejít na záchod nebo se umýt

□ Jednotnou státní poštovní síť začíná nahrazovat systém soukromých dodavatelů, jaký panoval před zavedením dostavníků. Roku 1748 bylo rodině hraběte Paarů uděleno císařským patentem právo na výlučné provozování jednotné poštovní sítě v zemích českých.

□ Přímo v Evropě (*Bosna a Hercegovina a Kosovo*) byla obnovena stará, osvědčená

koloniální forma vlády. Bosna a Hercegovina má ústavu, pozoruhodnou tím, že byla sestavena západními věřiteli: Je to nebyvalý krok zpátky, uvážíme-li, že ještě v roce 1984 byla federální Jugoslávie schopna zorganizovat v Sarajevu Zimní olympijské hry.

□ Na světlo boží byla vytažena instituce Tajného zatykače. (*Seal Indictment*) naposledy používaná v předrevoluční Francii.

□ Řádnou státní sociální síť začínají nahražovat církevní spolky a Armáda spásy. Věci, o nichž se četlo už jen v historických románech. V torontské metropoli se uvažuje o zrušení bezplatné zubní péče pro chudé děti, která byla zavedena v roce 1913. Brzy se dočkáme scén, jakoby vystřižených z historických filmů ze středověku, v nichž lůza cenila vyhnilé zuby.

□ Šlechtické rody dostávají zpět své *pocitivě uloupené* majetky, čímž vstupují do politického života. Např. Kolowratové dostali v restitucích 5210 ha převážně lesní půdy, zámky v Rychnově nad Kněžnou a Černíkovcích jakož i lovecký zámek Černá Voda v Orlických horách. (*prof. J. Krám. Rychnov n. Kn.*)

□ Jsme svědky vzestupu náboženského fanatismu v Islámském světě a v Izraeli. Svatý Otec vydává na prahu 21. století nové směrnice pro vyhánění ďábla z těla. Je to první verze od roku 1614 obsažená v 84-stránkovém dokumentu *Římský rituál*. Kardinál Jorge Medina Estevez vysvětluje, že latinský rituál není třeba překládat, protože ďábel latinsky rozumí.

Mapa světa začíná se podobat stavu před rokem 1914 a země východní Evropy vracejí se tam, kde vždycky byly. Do služebních rolí a polo-koloniálních závislostí. Jinými slovy, byl obnoven *normální* běh světa.

Mírový proces

Místo slibovaných mírových dividend (*Peace dividends*) podařilo se *podněcovatelům míru* rozdmýchat ve všech částech světa krvavé konflikty a oživit dávno zapomenuté spory. **Mírový proces je šifra, která, přeloženo do normální řeči, znamená zajistit pokračování konfliktu.** Pokud trvá konflikt není třeba jednat. Vzplane-li válečný konflikt na území Východní Evropy, vysvětlení je prosté. Je to následek komunizmu. Ideologičtí komisaři nepodávají vysvětlení pro konflikty ve *správných* zemích. Co je příčinou Kurdského sporu? Proč pokračuje konflikt v Baskicku a Severním Irsku, Kolumbii, Salvadoru na Filipínách, v Mexiku, na Blízkém Východě, Indonésii, v Ugandě, Zambii a Rwandě? Byl vypracován fantastický Mírový plán na přestěhování 3.7 miliónů Palestinců. Připomíná to nápady jako vytažené z dávných nacistických archivů, v nichž se uvažovalo s vystěhováním nežádoucího obyvatelstva kamsi k Ledovému moři. Jak vysvětluje *The Toronto Star* (10. leden 2001/str. A1) na plánu se podílel kanadský ministr zahraničních věcí John Manley a Madeleine Albright. Stejní lidé, kteří burcovali *svědomí lidstva*, proti údajnému vyhánění kosovských Albánců, oznamují obratem ruky plány na přestěhování celých národů. Pokrytectví je to přímo nebetýčné!

Globální blahobyť

Že se nedostavil, je všeobecně známo; povídají si o tom vrabci na střeše. Běžně dostupné statistiky uvádějí, že na světě je snad 1 miliarda lidí bez práce; 1.4 miliarda lidí žije za jeden dolar na den, atd. Naprostá většina lidstva je odsouzena k živoření. Pokles výroby v bývalém Sovětském svazu je v důsledku nadiktovaných reforem větší nežli za druhé světové války. Torontská *Food Bank* hlásí na leden 2001 140 tisíc žadatelů o jedno teplé jídlo denně. Odhaduje se, že v ulicích Toronta přespává každou noc asi 5 tisíc žebráků. S uvolněním regulace nájemného stoupl počet výpovědí z bytu v Torontě na 100 denně. Tito lidé končí v motelech a hromadných ubytovnách. Do normálního života se nevrátí.

Lze udělat dva jednoznačné závěry. A sice:

☐ Hodnota lidské práce prudce klesá. Jen práce privilegovaných lidí má cenu. Pro převážnou většinu lidstva začíná platit, že normální práci si nelze vydělat na některé základní potřeby, například bydlení. Dávno neplatí, že z jednoho platu by se mohla uživit celá rodina.

☐ O lidech, kteří si našli lepší místo, začíná se mluvit jako o šťastných výhercích. Pouhé osobní úsilí nestačí. Rozhodujícím činitelem v získání práce jsou kontakty a společenské postavení. Situaci zhodnotil jeden bystrý a střizlivý člověk z malé moravské vesnice následovně: ***“Kdo nezdědil dům na náměstí, nemá dnes právo na život.”***

Dokončení příště

Realty 3000 Inc., Broker

322 Morrison Road
Kitchener, ON N2A 3A4

Rudolf Stangl, C.E.T.
Broker

Phone: 519-893-9393
Fax: 519-893-7474

INDUSTRIAL, COMMERCIAL & OFFICE
INVESTMENT PROPERTIES
SALES & LEASING, CONSULTING
BUYER/TENANT REPRESENTATION

E-mail: r.stangl@sympatico.ca

Pište nám!

Vladimir Bubak
22 Murray Hill Ct.,
Kitchener, Ont.,
N2E 1N9

Obsah článků nemusí nutně vyjadřovat názor vydavatele, který si rovněž vyhrazuje právo příspěvky upravit a zkrátit podle potřeby.